

În textul evangheliei, am auzit cum Isus s-a arătat pe el însuși, în toată gloria și maiestatea sa pe muntele Tabor, celor trei apostoli, Sfântul Petru, sfântul Iacob, și sfântul Ioan. Muntele Tabor era unul dintre munți sfinți pe care au avut loc evenimente importante din cadrul istoriei mântuirii. Astfel semnificația unui asemenea eveniment, ce a avut loc pe Muntele Tabor, este legată de modul în care Moise, în Cartea Exodului, s-a urcat pe celălalt munte Sfânt, Horeb, pentru a se întâlni cu Dumnezeu și pentru a primi Legea de la Dumnezeu însuși.

Isus a intrat în lume pentru a împlini ceea ce legea și profeți au spus despre el, pentru a împlini în întregime Legea alianței pe care Dumnezeu a oferit-o poporului său, și pentru a împlini promisiunea mântuirii, vestită prin profeți și prin slujitori săi credincioși. Iată de ce cei trei apostoli i-au văzut pe Moise și pe Ilie. Fiindcă ei reprezentau Legea, în persoana lui Moise, și profeții în persoana lui Ilie.

Acesta este cel de-al doilea lucru pe care trebuie să îl remarcăm, că Dumnezeu s-a străduit să îplinească promisiunea sa, și că el este mereu credincios alianței sale, pe care a încheiat-o cu noi toți, pentru binele și beneficiul nostru. Însă noi suntem credincioși lui? Dacă ne uităm la modul în care noi oameni acționăm asupra legământului pe care îl avem cu Domnul, ne vom da seama cât de necredincioși suntem. Preferăm să mergem pe propriile noastre căi și să nu ascultăm de regulile și de legile sale.

În cele din urmă, ceea ce noi trebuie să ținem minte, din lecturile de astăzi, este pasajul în care ni se reamintește ceea ce trebuie să facem noi de acum încolo, ca creștini și ca membri ai Bisericii. După ce Isus și-a revelat întreaga glorie, discipoli săi au dorit să rămână acolo, în acel loc de lumină, nemaivoid să lase toate acelea pentru lumea de jos.

Și totuși, aceasta e exact ceea ce a făcut Isus, iar Tatăl le-a reamintit discipolilor săi să urmeze calea pe care Fiul său deja o urmează. El a lăsat gloria în urmă și a coborât de pe munte, determinat să meargă înainte la Ierusalim, știind că Farisei și cărturari complotau pentru a-l duce la moarte.

Să ne întrebăm pe noi înșine, cât de confortabili stăm noi în zona noastră personală de confort? Suntem și noi prinși în confortul nostru și în toate lucrurile fericite și plăcute pe care le avem în viață, ne-am uitat adevăratul scop în viață? Acesta este pericolul cu care ne confruntăm, pericolul ca Satana și aliați săi să reușească în încercările lor de a ne tenta și de a ne convinge să rămânem indiferenți și reci în mijlocul încercărilor și misiunii care ne-a fost încredințată nouă de Domnul.

Dar care este această misiune? Este cea pe care Isus Cristos însuși ne-a dat-o. Că noi trebuie să ne luăm crucile, să lăsăm în urmă toate legăturile lumești și să îl urmăm după cum și el a mers pe calea crucii.

Ant. la intrare

Cf. Mt 17,5

În nor luminos s-a arătat Duhul Sfânt și glasul Tatălui s-a auzit: „Acesta este Fiul meu cel iubit, în care îmi aflu desfătarea: pe el să-l ascultați”.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care, prin slăvita Schimbare la față a Fiului tău unul-născut, ai întărit misterele credinței cu mărturia legii și a profeților și ai prevestit în chip minunat desăvârșirea tainei înfierii noastre, dăruiește-ne nouă, slujitorilor tăi, harul, ca, ascultând glasul Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a deveni împreună-moștenitori cu el. El, care, fiind Dumnezeu.

Lectura I

Îmbrăcămintea lui era albă ca zăpada.

Citire din cartea profetului profetului Daniel 7,9-10.13-14

Eu, Daniel, am privit până când au fost stabilite niște tronuri și un Bătrân s-a așezat. Hainele lui erau ca zăpada și părul capului său, ca lâna curată. Tronul lui era flăcări de foc și roțile lui, foc arzător. ¹⁰ Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea lui. Mii de mii îi slujeau și zeci de mii de zeci de mii stăteau înaintea lui. S-a așezat la judecată și cărțile au fost deschise. ¹³ Priveam în timpul viziunilor mele de noapte și, iată, cineva ca un Fiu al Omului venea pe norii cerului! S-a apropiat de Bătrân și a fost adus înaintea lui. ¹⁴ Lui i s-au dat stăpânirea, gloria și domnia și toate popoarele, neamurile și limbile îl slujesc. Stăpânirea lui este o stăpânire veșnică, ce nu va trece,

și domnia lui nu va fi distrusă.

Cuvântul Domnului

Psalmul Responsorial

Ps 96(97),1-2.5-6.9 (R.: 1a și 9a)

**R.: Domnul cel preaiubit
stăpânește peste tot pământul.**

¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul,

toate insulele să tresalte de veselie!

² Norii și negura îl înconjoară,
dreptatea și judecata sunt temelia
domniei sale. **R.**

⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea
Domnului,

înaintea stăpânului a tot pământul.

⁶ Cerurile fac cunoscută dreptatea
lui

și toate popoarele îi văd
mărirea. **R.**

⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaiubit peste tot
pământul

și tu ești cu mult mai presus decât
toți zeii! **R.**

Lectura a II-a

*Noi înșine am auzit acest glas
venit din cer.*

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Petru 1,16-19

Preaiubiților, noi nu v-am făcut cunoscută puterea Domnului nostru Isus Cristos și venirea lui pe baza unor basme bine ticluite, ci pentru că am fost martori oculari ai măreției lui. ¹⁷ El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și mărire atunci când din partea gloriei mărețe a venit acest cuvânt: "Acesta este Fiul

meu cel iubit, în care mi- am găsit plăcerea". ¹⁸ Noi înșine am auzit acest glas venit din cer când eram cu el pe muntele cel sfânt. ¹⁹ Și avem și mai sigur cuvântul profetic la care faceți bine că luați aminte ca la o candelă ce strălucește în loc întunecos până când se va lumina de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.

Cuvântul Domnului

Aclamație la Evanghelie

cf. Mt 17,5c

(Aleluia) "Acesta este Fiul meu cel iubit, în care este plăcerea mea; de el să ascultați!" **(Aleluia)**

Evanghelia

Acesta este Fiul meu cel iubit.

 Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 9,28b-36

În acel timp, Isus i-a luat cu sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacob și s-a urcat pe munte, ca să se roage. ²⁹ Și, în timp ce se ruga, înfățișarea feței lui s-a schimbat, iar îmbrăcămintea lui a devenit albă, strălucitoare. ³⁰ Și, iată, doi bărbați vorbeau cu el: aceștia erau Moise și Ilie, ³¹ care, apărând în glorie, vorbeau despre plecarea lui, ce avea să se împlinească în Ierusalim. ³² Iar Petru și cei care erau cu el erau toropiți de somn; când s-au trezit au văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau de vorbă cu el. ³³ Când aceștia s-au îndepărtat de el, Petru i-a spus lui Isus: „Învățătorule, e bine că suntem aici; să facem trei colibe, una pentru tine, una pentru Moise și una pentru Ilie!”, neștiind,

de fapt, ce zice. ³⁴ Pe când spunea acestea, a apărut un nor și i-a învăluit în umbră, iar ei s-au înspăimântat când au intrat în nor. ³⁵ Atunci a fost o voce din nor, spunând: „Acesta este Fiul meu cel ales; ascultați de el!” ³⁶ Îndată ce a încetat vocea, Isus se afla singur. Iar ei au tăcut și nu au spus nimănui în zilele acelea ce au văzut.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea Credincioșilor

Astăzi am avut ocazia să auzim cu Isus și-a revelat gloria lui Petru, Iacob și Ioan pe muntele Tabor. Să ne rugăm ca și noi să fim martori la aceiași glorie printr-o adevărată viață de slujire fidelă. Să spunem împreună:

R. Ascultă-ne Doamne!

- Ne rugăm pentru Biserică, ca ea să reflecte mereu bunătatea lui Dumnezeu și puterea prezenței sale între noi prin grija și compasiunea papei *Francisc*. **R.**
- Ne rugăm pentru toți cei care dau mărturie că sunt discipoli lui Isus, ca ei să fie adevărați martori ai prezenței lui Dumnezeu în viețile lor. **R.**
- Ne rugăm ca noi să reflectăm asupra puterii schimbătoare a marelui mister Euharistic din viețile noastre. **R.**
- Ne rugăm ca cei care au fost chemați să îl slujească pe Isus ca preoți sau persoane consacrate să

răspundă pozitiv acestei chemări.
R.

- Ne rugăm pentru toți cei care sunt bolnavi în trup și minte ca Dumnezeu să le de-a puterea necesară de a-și purta crucea cu răbdare. **R.**
- Ne rugăm pentru toți credincioșii noștri răposați, ca ei să se bucure de promisiunea sfinților din ceruri. **R.**

Tată milostiv și iubitor, acum când aducem aceste cereri ale noastre în fața maiestății tale, recunoaștem că tu l-ai glorificat pe Fiul tău pe muntele Tabor și că tu ne-ai făcut părtași la aceiași glorie. Dă-ne te rugăm harul de a-ți sluji mereu cu iubire și fidelitate. Prin Cristos Domnul nostru. Amin

Asupra Darurilor

Te rugăm, Doamne, să sfințești aceste daruri prin glorioasa Schimbare la față a Fiului tău unul-născut, iar pe noi să ne cureți de prihana păcatului cu strălucirea mării sale. Prin Cristos, Domnul nostru.

Ant. la Împărtășanie Cf. 1In 3,2

Când se va arăta Cristos, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este.

După Împărtășanie

Hrana cerească pe care am primit-o să ne transforme, Doamne, în chipul aceluia a cărui slavă ai voit să ne-o dezvălui în glorioasa lui Schimbare la față. El, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

Povestea cartofilor

E greu de crezut acum dar cartoful la început era un aliment deloc popular. Când a fost introdus pentru prima oară în Anglia de Sir. Walter Raleigh, ziarele au publicat știri contra lui, preoți predicau împotriva lui, iar opinia publică generală nici nu voiau să se atingă de ei. Se credea că trebuia sterilizat solul în care era plantat și că provoacă tot felul de boli ciudate, ba chiar moartea.

Însă, au fost și câțiva bărbați curajoși care nu credeau toată propaganda potrivnică. Cartoful a fost văzut ca un răspuns la foamea claselor sărace și ca un aliment benefic și sănătos. Și totuși, acești câțiva nobili din Anglia nu reușeau să își convingă chiriași să cultive cartofi. Abia după mulți ani, după ce s-a terminat toată această publicitate negativă cartoful a devenit popular.

Un francez pe nume Parmentier a ales însă un traseu diferit. Devenise prizonier de război în Anglia când a auzit pentru prima oară de noua plantă. Ceilalți prizonieri ca și el au protestat vehement împotriva consumării lor. La întoarcerea sa în Franța, a obținut o fermă experimentală de la Împărat, în care să încerce noii cartofi. Când a sosit timpul să îi sape, pe propria sa cheltuială, a angajat câțiva soldați ca să patruleze și să păzească în timpul zilei faimoșii săi cartofi. Între timp a condus pe câmp niște oaspeți de seamă cu care a săpat din loc în loc cartofi pe care i-a și mâncat cu bucurie. Noaptea însă începuse să retragă paza. După câteva zile paznici au venit în grabă la Parmentier cu vestea tristă că țărani au dat buzna noaptea pe recoltă și au săpat mare parte din ea.

Parmentier plin de bucurie, spre surprinderea celui care a venit să îi de-a vestea a exclamat, *Dacă țărani au venit să fure cartofii pentru a-i obține, atunci popularitatea lor e asigurată.*